

[Hanne Budtz.]

konvention, men det er ikke en ratifikation, der er forelagt det danske folketing; konventionen er ratificeret af regeringen eller ministeren selv. Her er det, jeg synes at man kommer ind på noget, der er en lille smule farligt. Man tænke sig, det er foregået på den måde, at administrationen her i landet har ment, at dette er en piratvirksomhed: den synes vi ikke om, den strider imod vore interesser, hvorefter man så i Genève eller Stockholm, eller hvor det er, får vedtaget et forbud derimod og så kommer med det til parlamentet og siger: nu er vi nødt til at lovgive på grund af, at regeringen har ratificeret denne konvention.

Jeg synes, vi hermed er inde på noget temmelig farligt. Når det drejer sig om et lovforslag, der, som det ærede medlem hr. Ib Thyregod også var inde på, er noget nyt og meget vidtrækkende, må man sandelig have taget det forbehold, at man først har forelagt ratifikationsspørgsmålet for, her i landet, det danske folketing. Vi må derfor konstatere, at vi er ikke forpligtet til at vedtage et lovforslag af denne art.

Så har ministeren — ligesom i sin fremsættelse — under udvalgsbehandlingen været inde på, at det var, fordi Nordisk Råd ønskede det. Den højtærede minister siger ganske vist i fremsættelsestalen, at det var et flertal i Nordisk Råd, men overalt, hvor Nordisk Råds beslutning omtales i bilagene fra den højtærede minister, tales der om, at det er en vedtagelse af Nordisk Råd, ikke om, at det kun var en flertalsvedtagelse, og at der var medlemmer, der bestemt ikke kunne gå ind for denne resolution. Den var altså ikke enstemmig, og i øvrigt er Nordisk Råd jo, som det ligger i navnet, naturligvis ingen besluttende myndighed, men netop kun rådgivende.

Lad os endvidere lægge mærke til, at det, Nordisk Råd foreslår, er foranstaltninger mod piratvirksomheden, men der nævnes ikke et ord om, at man skulle kriminalisere som foreslået her i forslaget. Endelig synes jeg også, det er en væsentlig enkelthed, at Nordisk Råds resolution alene medtager radiospredning, der er bestemt til modtagning på et nordisk lands område, medens den højtærede ministers forslag er langt videregående og helt ubetinget.

For det tredje siger den højtærede minister,

at vi skal have nordisk retsenhed. Det kan jeg slet ikke se at vi får. Den lov, der er vedtaget i Sverige, adskiller sig i hvert fald væsentligt fra det forslag, som vil blive vedtaget i det høje ting. Det svenske forslag omhandler alene radiosendere, der forstyrres eller kan forstyrre, og det er en begrænsning, vi ikke har i lovforslaget her. Endvidere tales der kun om radiosendere, som kan forstyrre modtagningen i Sverige, Danmark, Finland og Norge. Det er også forskelligt fra det danske forslag. Personkredsen, der kan straffes, er efter det svenske forslag snævrere, end det er foreslået her. Endelig er strafsanktionerne i det svenske forslag betydelig mere vidtgående, idet man har åbnet mulighed for fængselsstraf. Nordisk retsenhed bliver der altså ikke tale om.

Så er der spørgsmålet om den samtidige ikrafttræden, og dér redegjorde jo det ærede medlem hr. K. B. Andersen for, at det er sket i andre tilfælde, men selv om det i tidligere tilfælde er overladt til den højtærede minister at afgøre, hvornår loven skal træde i kraft, er det alligevel et kedeligt princip. Det skulle man holde op med i tide. Det er jo trods alt at delegere noget af lovgivningsmagten til en minister.

Jeg mener altså, at den højtærede ministers egentlige argumentation om internationale forpligtelser, om nordiske beslutninger, om nordisk retsenhed er smuldret væk. Der må dog være en betydelig argumentation for overhovedet at fremkomme med et lovforslag. Nej, det, det i virkeligheden drejer sig om, er en fælles nordisk skandinavisk socialdemokratisk tanke, som ganske vist her i Danmark også har fået tilslutning fra det radikale parti i modsætning — det kan jeg oplyse for det ærede medlem fru Grete Philip, der får ordet om lidt — til det svenske folkepartis repræsentanter. Professor Bertil Ohlin gik absolut imod det svenske forslag. Jeg kan her med det samme nævne, at jeg overværede en udsendelse i det svenske fjernsyns Aktuelt for tre aftener siden, hvor Bertil Ohlin omtalte det svenske folkepartis nye program, hvor man går stærkt ind for en privat, kommerciel sender. Det synes jeg må have stor interesse for det danske radikale parti at høre lidt om.

Til trods for det ærede medlem hr. K. B.